

Feb. IV 1874 op. 18 an

згубиши ми, братиши ми ма^зднише и че
аръ омир дѣ съмъ то кога прѣ
како примиша ^{бълг} аговътъ сътъто Никъ,
съмъ до съдъ
аръ съмъ разсъдили нюре ^{мнъжъ} Примирътъ, гладува,
песнътъ Красавица то кога имъ.
3) съмъ съмъ Бенедиктъ аръ розовътъ - ¹ песнътъ да кога другъ
4) не съмъ съмъ ² песнътъ ³ Въ него дъговицъ ⁴ кога съмъ керали

Да събъ въ български Ранчъка,
А чупътъ Кашинка,-
Лидътъ и сълътъ паросъ ти
На съдъ Въ Атина...

Съра иска сътъто Никъ

Думътъ да покасъ,
Да не хавашъ Хората :
11 ¹⁰ Помътъ Помъ съ сънъ.

Омъжването е сътъто Никъ
При сътъто Атина,
На чугъка ба спирено :
10 ⁹ Още епросъти ми !

Направиши на владика

представиши сътъко ^{мъжъ} Надъ ^{мъжъ} паметъ сънадъ,-
зима сътъко ^{мъжъ} Ако ¹⁰ иже съдъ ⁹ по звънъ
съмъ да възстановя сътъко ¹⁰ иже съдъ ⁹ по звънъ
На старо на сънадъ.

Несащите каравена ^{дуетъ не спремъ} Илия сътъко екиарътъ ти
съврънцъ ¹⁰ Даде му коронъ,
другъ бъде ¹¹ сънадъ ⁹ сътъто Никъ подстъна
Съра ¹⁰, съдъ ⁹ Атионъ.